

приготвенъ безъ друго отъ самото турско правителство, да се изказва вѣрность на българския народъ къмъ него, да се твърди, че тоя народъ е доволенъ отъ турското правителство и че той осжда всѣкакви възстанически и противоправителствени движения и дѣйствия. Истина е, че това му пжтуване, може би и наложено отъ турското правителство, не се увѣнча съ успѣхъ никждѣ, но покойниятъ остана до край вѣренъ на себе и не се поколеба въ своето мнѣние, та за това той бѣше и дѣйствуваше по онова врѣме въ Цариградъ не само противъ самия български Екзархъ Антима и окржжаещитѣ го единомислещи съвѣтници, но въ тоя случай и противъ изпратенитѣ по Европа български делегати. Тѣмъ именно съобщаваше сега съ писмо архимандритъ Кусевичъ отъ Цариградъ, че д-ръ Чомаковъ ходилъ тукъ-тамъ, а главно, — като се извѣстилъ за тѣхния приемъ и тѣхната дѣятелность въ Англия — при английския въ Цариградъ посланникъ Елйотъ да разказва, че българскиятъ народъ не билъ изпращалъ никждѣ никакви делегати, че Цанковъ и Балабановъ не могли да иматъ никаква народна мисия по европейскитѣ държави, защото българскиятъ народъ въ своята цѣлокупность билъ вѣренъ на Султана и доволенъ отъ турското правителство, че тѣ били трѣгнали на своя глава и че за това тѣ не заслужвали никакво довѣрие. Сжщиятъ архимандритъ, обаче, прибавяше въ писмото си, че, като познаваме човѣка съ неговото сегашно направление, ние не трѣба никакъ да се тревожимъ отъ тия явно пристрастни негови постѣпки и дѣйствия, а да продължаваме да работимъ усърдно по възложената ни мисия. Еднакви свѣдѣния ни донасяха, еднакви съвѣти ни даваха и съ еднакви поощрения ни насърдчваха и други частни, домашни и приятелски писма отъ Цариградъ. Измежду нѣкои други ще приведа тукъ